

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Rt. (Budapest) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest - hivatkozási szám: Vj-80/2004.) alperes ellen versenyügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2006. június 20. napján kelt 7.K.32.800/2005/5. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (azaz tízezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolas

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A hangposta a mobil és a vezetékes telefonszolgáltató vállalkozások központi szolgáltatása, amely lehetővé teszi a hívó fél számára, hogy ha a hívott fél valamely okból nem elérhető, akkor hangüzenetet hagyhasson számára. A felperes mint jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozás a mobil rádiótelefon szolgáltatásában - a minden előfizetéshez automatikusan kapcsolódó - hangposta szolgáltatás nyújtása során rendszerében semmilyen formában (csengetés megváltoztatásával, vagy sípszóval) nem jelezte a hívó félnek a hangpostára irányítást annak bejelentkezése előtt, így a hívó fél díjfizetési kötelezettsége a hangposta automata bejelentkező szövegével egy időben megkezdődött. A hangposta szolgáltatás aktiválódása és a díjfizetési kötelezettség keletkezése a hívó fél számára nem kontrollálható módon történt. A hívó fél díjfizetési kötelezettsége akkor is fennállt, ha üzenetet nem kívánt hagyni, és az automata bejelentkezését követően rögtön bontotta is a hívást. A hangposta ilyen módú beállítása akkor is bevételt biztosít a hívásvégződtetésére egyedül képes szolgáltató számára, ha a hívott fél készüléke ki van kapcsolva, vagy nem felel a hívásra és a hívó nem kíván üzenetet hagyni.

A felperes hangposta szolgáltatásával kapcsolatosan az alperes verseny felügyeleti eljárást indított, mivel valószínűsíthető volt, hogy ezen magatartása sértheti a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) 21. §-ának a gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tilalmát előíró rendelkezéseit.

Az alperes a 2005. május 12. napján kelt Vj-80/2004/57. számú határozatában megállapította, hogy a felperes azáltal, hogy a hangposta hívó fél általi igénybevételének

díjizetesi kotelezettség a hangposta automata bejelentkezéseivel egy időben indítja, a Tptv. 21. §-ának a) pontjába ütköző gazdasági erőfölénnyel való visszaélést követett el, ezért a jogsértő magatartás folytatását - a határozat kézhezvételétől számított 90 napot követően - megtiltotta. Indokolása szerint a felperes előfizetőit hívó fogyasztókat (akik egy része más szolgáltató előfizetője) olyan feltétel (szolgáltatás) vállalására kényszeríti, amelyet azok nem, vagy nem feltétlenül kívánnak igénybe venni. Magatartásával hátrányt okoz a felperesi előfizetőket hívó fogyasztóknak és ennek megfelelően többlet bevételhez juttat valamennyi telefonszolgáltatót, ezáltal a gazdasági erőfölénnyel való visszaélés megvalósul. Az alperes nem írta elő a felperes számára a jogsértő állapot megszüntetési módját, azonban annak lehetőségét rögzítette határozatának 80. pontjában. Figyelemmel arra, hogy a hangposta végződtetéssel kapcsolatos szolgáltatói magatartások eltérőek, jogszabályalkotás szükségességének jelzésével élt az Informatikai és Hírközlési Minisztérium felé, ugyanis a mobil és a vezetékes szektorban egyaránt egységes szolgáltatói gyakorlat kialakítása indokolt.

Az alperes a 2005. december 13. napján kelt Vj-80/2004/62. számú döntésében megállapította, hogy a felperes a Vj-80/2004/57. számú határozatában foglalt rendelkezést önként teljesítette, ezért az utóvizsgálatot megszüntette. Indokolása szerint a felperes 2005. szeptember 14-i hatállyal módosította Általános Szerződési Feltételeit és annak 8.2 pontjában rendelkezett a hangposta szolgáltatással összefüggően akként: „Az előfizető hangpostafiókkal rendelkezhet, ahol számára - a hívási helyzettől függően (pl. kikapcsolt készülék) lépése előtt a hívó fél hangjelzést hall, amelynek az időtartama 1 másodperc. Ezen idő alatt a hívás díjmentesen megszakítható, amennyiben a hívó nem kíván üzenetet hagyni.”

A felperes keresetében vitatta a ternere rott, a Tptv. 21.§-ának a) pontjába utkozó gazdasági erőfölénnyel való visszaélés megállapíthatóságát, ezért elsődlegesen a versenyfelügyeleti eljárás megszüntetését kérte, míg másodlagos kérelme az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére irányult. Álláspontja szerint a versenyhatóság a tényállást nem teljes körűen tárta fel. Piac meghatározás a hipotetikus monopolista teszt hiányában nem megfelelő, míg koncepcionálisan megalapozatlan a keresleti helyettesítéssel kapcsolatos elemzése. Az alperes alaptalanul nem vette figyelembe a hangposta szolgáltatás nyújtásával együtt járó költségeket, így lényegében döntésével árszabályozást valósított meg azzal, hogy ingyenes szolgáltatás nyújtására kötelezte. Hangsúlyozta, hogy a versenyhatóság döntésében megjelölt szankció alkalmatlan a kitűzött cél elérésére, mivel a vonatkozó jogi szabályozás, valamint pontos határozati rendelkezés hiányában nem tud eleget tenni a határozatban megfogalmazott, a hangposta szolgáltatás jövőbeni nyújtására vonatkozó elvárásnak.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesi kereset elutasítását kérte azzal, hogy tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, amelynek eredményeként megalapozottan döntött a jogsértő magatartás eltiltásáról (a felperes hangposta szolgáltatása vonatkozásában).

Az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a felperes gazdasági erőfölényben van a saját hálózatában történő hívásvégződtetés szolgáltatásának piacán, amelynek nyújtását a kiskereskedelmi rádiótelefon szolgáltatást igénybe vevő, a Tptv. 22. §-a szerinti más üzletfelektől (hívó fél) nagymértékben függetlenül folytathatja. A hívó fél fizet elvből következően, a vele jogviszonyban nem álló hívó fél és felperes között nincs olyan kapcsolat, amellyel bármilyen formában befolyásolni tudná a hívó fél a felperes magatartását, továbbá a hívó fél nem tud a felperes

szolgáltatásával közeli egyenértékű, azt helyettesítő más szolgáltatást, vagy más szolgáltatást választani a felperesi előfizető hívásakor. Kiemelte, hogy a felperes által megjelölt hipotetikus monopolista teszt nem kötelező eleme a piac meghatározásnak, kiemelten azon körülményre, hogy a gazdasági erőfölény a perbeli esetben egyértelműen, logikai úton levezethető volt. Álláspontja szerint minden alapot nélkülözve hivatkozott a felperes arra, hogy a versenyhatóság döntése árszabályozást eredményezne, illetve, hogy az nem teljesíthető. Ezt igazolja azon körülmény, hogy több technikai és műszaki megoldás adott a jogkövető és hátrányt nem eredményező magatartás megvalósítására, mint ahogy azt más szolgáltatók gyakorlata mutatja, és amelyet az utóvizsgálat eredménye a felperes esetében is igazolt.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatásával kereseti kérelmének teljesítését kérte, másodlagos kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítására irányult. Hangsúlyozta, hogy a közcélú mobil rádiótelefon szolgáltatás piacán a hangposta nem opcionális, előre nem tervezett és a felperes által önkéntesen nyújtott kiegészítő szolgáltatás, hanem olyan kötelezettség, amely része az előfizetőnek nyújtott alapszolgáltatásnak és amelynek nem teljesítése koncessziójának elvesztését eredményezheti. A hívásvégződtetés és a hangposta egyaránt olyan szolgáltatások, melyek költséggel járnak, valós szolgáltatás tartalmat hordoznak. A hangpostára futó hívás sikeresnek tekintendő, ellentétben a sikertelen hívásvégződtetéssel, mivel ezzel egy koncessziós kötelezettség, illetve a hívott fél által igényelt szolgáltatás teljesül. Ennek következtében az azt nyújtó szolgáltatónak megalapozott és jogszerű a díjigénye. Ezzel szemben az alperesi határozat, valamint az elsőfokú ítélet lényegében törvénysértő módon árszabályozást valósít meg, így a hangposta szolgáltatás ingyenes nyújtására való kötelezés téves és jogellenes.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kerte.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A. §-ának (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét a felperesi fellebbezés korlátai között vizsgálta felül.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatoknak és bizonyítékoknak a Pp. 206. §-ában foglaltak szerinti mérlegelésével, azoknak a maguk összességében való értékelésével és meggyőződése szerinti elbírálásával okszerű következtetésre jutott, jogi okfejtéseivel a másodfokú bíróság mindenben egyetértett. A felperes fellebbezésében olyan új tény, vagy körülményt nem jelölt meg, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhetné.

Az alperes hatásköre kiterjed minden olyan piaci magatartás versenyfelügyeleti vizsgálatára, amely sértheti a Tptv. anyagi jogi rendelkezéseit. A Tptv. 22. §-ának (1) bekezdése szerint gazdasági erőfölényben van az, aki gazdasági tevékenységét az érintett piacon a többi résztvevőtől nagymértékben függetlenül folytathatja anélkül, hogy piaci magatartásának meghatározásakor érdemben tekintettel kellene lennie versenytársainak, szállítóinak, vevőinek és más üzletfeleinek vele kapcsolatos piaci magatartására. A Tptv. 21. §-ának a) pontja alapján tilos a gazdasági erőfölénnyel visszaélni, így különösen az üzleti kapcsolatokban - ide értve az általános szerződési feltételek alkalmazásának esetét is - tisztességtelenül vételi vagy eladási árakat megállapítani, vagy más módon indokolatlan előnyt kikötni, vagy hátrányos feltételek elfogadását kikényszeríteni.

Az alperes a versenyszabályozás céljának megtelelően vizsgálta a felperes által nyújtott hangposta szolgáltatást, teljes körűen értékelési körébe vonta a gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tekintetében meghatározó tényezőket és körülményeket. A vizsgálat kiterjedt az érintett piacon lévő versenytársak hangposta szolgáltatással összefüggésben folytatott gyakorlatára és elemzésére, amelynek összevetéséből, és az azoktól való eltérés következtében megalapozottan állapította meg a versenyhatóság, hogy a felperes indokolatlanul mellőzte a hívó fél részére a hangposta szolgáltatás megindulását megelőző figyelmeztetést, amely magatartása indokolatlanul többletbevételt eredményezett, hátrányos feltételek elfogadását kényszerítette ki a szolgáltatást igénybevevőktől.

A felperes sem a versenyhatósági eljárásban, sem az elsőfokú eljárás során nem tudta igazolni, hogy hangposta szolgáltatása nem minősül a Tptv. 21. §-ának a) pontjába ütköző magatartásnak. A felperes fellebbezésében a versenyhatóság és az elsőfokú bíróság okszerű megállapításaival szemben feltételezéseken alapuló, absztrakt elemeket is magába foglaló okfejtéssel élt: az érintett piac, helyettesíthetőség, a koncessziós kötelezettség, a hangposta mint szolgáltatás jellegére vonatkozóan, valamint az árszabályozást eredményező kötelezés tekintetében. A részéről előadott állítások nem szolgálnak magyarázatul arra, hogy miért nem biztosította - az egyébként a rendelkezésére álló műszakitechnikai lehetőségek alapján - a fogyasztóknak (a hívó félnek), hogy a nem kívánt szolgáltatás utáni díjfizetést elkerüljék. A koncessziós kötelezettségre való hivatkozás, valamint a hangposta szolgáltatás tartalmi elemzése nem adja ésszerű indokát annak, hogy valóban megalapozottan számolta el a jogsértő magatartásból származó díjbevételeit. Mindezekből következően téves az a felperesi érvelés is, hogy a versenyhatóság általi tiltás (kötelezettség) végrehajthatatlan. Az alperes által előírt kötelezettség teljesítésére többféle lehetőség biztosított, amelyek alkalmasak és a leginkább igazodnak a felperes által megvalósított fogyasztói érdeksérelmek orvoslására. A felperes a jogsértő magatartás

abbanagyasara valo kotelezesnek - az eloirt 90 napos nataridon belul - eleget tett, amelyet a versenyhatóság utólagos vizsgálata is megállapított és tényként rögzített.

Az elsőfokú bíróság az alperes okfejtését elfogadva a felperes által vitatott kérdéseket értékelési körébe vonta, azokat mérlegelve hozta meg döntését a felperesi kereset elutasítását illetően.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése értelmében lényegében helyes indokai alapján az elsőfokú bíróság fellebbezéssel érintett ítéletét helybenhagyta.

Csak megjegyzi a másodfokú bíróság - a felperes minden alapot nélkülöző felvetésére -, hogy a felperes erőfölénye a vele előfizetői viszonyban állókat hívó fél tekintetében kétségbe vonhatatlan. A felperes előfizetőit a hívó fél csak a felperes közreműködésével érheti el. Az a körülmény, hogy az előfizető a szolgáltató felperes hangposta szolgáltatásáról rendelkezhet, nem befolyásolja azt, hogy a hívó ilyen jogosultsággal nem rendelkezik. A hívó félnek a hangposta szolgáltatás igénybevételére és díjfizetésre egyoldalúan is választási lehetőség nélkül történő rászorítása megvalósítja a gazdasági erőfölénnyel való tiltott visszaélést.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése értelmében lényegében helyes indokai alapján az elsőfokú bíróság fellebbezéssel érintett ítéletét helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a sikertelenül fellebbező felperest az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, továbbá a 6/1986. (VL26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdésében foglaltak alapján a tárgyi illetékfeljegyzése jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére.

Budapesten, 2007. évi május hó 16. napján